

kommet denne Misstemning imod Lærerne, fordi de har misbrugt den Tillid, Lovgivningsmagten har vist dem.

Mægaard: Det foreliggende Lovforslag beskæftiger sig med en, om jeg saa maa sige, ret ejendommelig Lovgivning, idet Hovedformaålet dermed er Opretholdelse og Udvikling af en Afgift af et særligt Befordringsmiddel. Det har man kritiseret fra visse Sider. Man siger, at Afgiften opretholdes, fordi man er Modstander af Automobilfærdselen, og at man ikke ønsker, at denne skal udvikles, men vil lægge den Hindringer i Vejen. Dette er ikke Motivet, og det er i alt Fald ikke min Bevæggrund til, at jeg i Dag anbefaler Lovforslaget. Motortrafikken har efterhaanden udviklet sig under noget ekstraordinære Former. Tidligere har man egentlig kun kendt to Trafikmetoder paa Landjorden, nemlig med Hestekøretøjer og senere med Jernbaner, men begge disse Trafikmetoder har udviklet sig paa en mere naturlig Maade end Motortrafikken. Thi baade Hestetrafikken og Jernbanetrafikken har anlagt og vedligeholder Veje, som alene er baserede paa denne Trafik. Helt anderledes er det med Motortrafikken. Den benytter de bestaaende Færdselsaarer, som ikke er anlagte eller baserede paa denne Trafik. Det, der tilsigtes med Lovforslaget, er, at der skal paalægges denne Trafik en Afgift til Vedligeholdelse og Fornyelse af de Trafikaarer, som den benytter. Jeg for mit Vedkommende kan ikke bedømme, om de Afgifter, der er beregnede for de forskellige Automobiltyper, er rigtige, og heller ikke, om det samlede Beløb, der udkommer, er tilstrækkeligt til Afholdelse af Omkostningerne ved Udbedringen af det Slid, Automobileerne forarsager paa Vejene, men i alt Fald vil det dog bidrage til en Forbedring og Vedligeholdelse af Vejene og til Imødegaelse af den store Udgift, som andre i Samfundet tidligere har maattet afholde alene.

Men samtidig med, at man er inde paa en Lovgivning om en Afgift af disse Køretøjer, som ekstraordinært hurtigt har udviklet sig som Færdselsmiddel herhjemme, er det naturligt, at man kommer til at beskæftige sig med andre Forhold Motorfærdselen vedrørende. Naar jeg sagde før,

at de Veje, Motorfærdselen benytter, ikke er anlagte med denne Færdsel, men med en helt anden Færdsel for Øje, gælder det ikke alene selve Anlægget af Vejene, men ogsaa Vejenes Bredde og deres Overskuelighed. Det havde mindre at sige, naar Færdselen kun foregik med Hestekøretøj, om Vejen var noget smal, thi det ene Køretøj var ikke bange for det andet — om jeg maa benytte dette Udtryk —, men naar der kommer et Automobil i ret stærk Fart imod et Køretøj forspændt med Heste, som er noget sky, maa der være mere Plads. Derfor kan det blive nødvendigt, efterhaanden som Motortrafikken udvikler sig, at ikke alene vore Landeveje, de store Færdselsaarer, men ogsaa vore Sogne- og Biveje, hvis Motortrafikken skal have samme Ret paa disse som Hestetrafikken, udvides ret betydeligt. Her maa der altsaa tages Hensyn til den Bredde, Udstrækning, som dette Køretøj har eller, rettere sagt, den Plads, det fordrer paa den Vej, hvor det faar Lov til at færdes, men endvidere maa man tage Hensyn til den Hastighed, hvormed Motor køretøjet skal have Ret til at færdes, en Hastighed, som selvfølgelig baade har Interesse for dem, der bliver befordret med Motortrafikken, og for dem, der færdes paa de samme Veje paa anden Maade. Vi skulde nødtigt ved vor Lovgivning komme dertil, at det for dem, som oprindeligt har anlagt og vedligeholdt vore Veje i Landdistrikterne, ikke alene Amts-, men ogsaa Sognevejene, skulde være næsten umuligt at færdes der. Derfor maa man, som sagt, tage Hensyn til den Plads, det nye Befordringsmiddel kræver paa Vejen, og med hvilken Hastighed det bevæger sig, og ogsaa til den Vægt, det har Lov til at have for at kunne færdes paa disse lettere byggede Veje. Jo større Vægten er, des større bliver den Udgift, der paalignes andre i Motordriften helt uinteresserede til Vejens Vedligeholdelse. Man kommer ved denne Lovgivning, som er en Fortsættelse af en tidligere Lovgivning, i stærk Grad ind paa andre Forhold ogsaa.

Man har i den Lov, som dette Lovforslag bygges paa, Bestemmelser om en bestemt Lygteføring for Motor køretøjer, og det er naturligt. Jeg erindrer, at den Gang den nugældende Lov var til Behand-